

K

dyž se řekne srpen, většině z nás se nejspíš vybaví bezstarostnost léta nebo vzpomínky na dětství strávené u vody. Ale ne Daniele. S každým dalším slunečným dnem na ni totiž přichází nesnesitelně bolestivá úzkost, která postupem času vrcholí. Léto je pro ni dusivé, obtěžkané traumatem, které se od ní v horku nechce odlepit, a pomalu ji přivádí k šílenství. **Srpný**, debutový román Jakuba Stanjura, obletěly v posledních týdnech sociální sítě jako malá literární senzace. A není se čemu divit – stojí za pozornost nejen díky tématu gaslightingu, ale i vyspělému autorskému stylu. Psychická manipulace, pomocí níž se manipulátor snaží svou oběť dovést ke zpochybnění vzpomínek i zdravého rozumu, však není to jediné, co Stanjura v knize ohledává. Na ploše několika srpů v Danielině životě odhaluje, jak se na dospělém člověku podepisuje trauma způsobené rodiči v dětství i jak jeho nezpracování a otevřené rány dovedou ovlivnit další vztahy. Spoustu věcí nechává nedořečených a se čtenáři si pohrává tak, že stejně jako Daniela nakonec netuší, co se skutečně stalo a co ne. Autorovi by sice neuškodilo občas ubrat na počtu metafor, ale kdyby všechny české debuty vypadaly jako ten Stanjurův, nemohli bychom si stěžovat.

